

...so se utrdili na desnem bregu reke Jalu, sta si sedaj sovražnika jako blizu in prišlo bode predno preteče mesec dnij, do jako krvavih bitk, jih bomo obširneje poročali. Za danes ta odkončamo, ker nimamo podati čitateljem značajnih ali pomenljivih novic o tej vojski, z malen- pa jih nečemo motiti.

Spodnje-štajerske novice.

Potrditiv. Nj. Veličanstvo presvitli cesar je iz- gospoda dr. Joh. Sch m i d e r e r - j a načel- in gospoda Jo ž e f a B a n c a l a r i kot pod- nikom mariborskega okrajnega zastopa potrdil. je potrdil presvitli cesar izvolitev gosp. Jož. a županom mesta Ptuj.

Premečšenje. Ces. kr. bilježnik (notar) dr. Jo- Ha a s je premečšen iz Maribora v št. Mohor- roškem.

Razširjenje šole. Štajerski deželni šolski svet je lokom z dne 17. marca 1904 št. 3012 od- da se ima petrazredna ljudska šola pri sv. niže Ptuja v šestrazrednico razširiti.

Nesramno obrekovanje. „Slov. Gospodar“ obre- v svoji 14. številki od dne 7. marca t. l. pismo- za ptujsko okolico, J. Weisbaherja ter pravi, da Štajerčev agent“. Mi pa povemo dotičnemu ne- mežu, ki si upa v imenovanem listu, kaj takega in uradno osebo nepostavnega djanja dolžiti, je ta trditev grda laž, ki ima namen, tega moža njegovih predpostavljanih očrniti ter njihovo zau- do tega ces. kr. uslužbenca omajati ali celo kopati. To še niso naše zadnje besede v tej zadevi.

„Mariborska golazen“ pod imenom „Slov. Go- lar“ in „Naš dom“ se je mnogim ljudem v ptuj- okraju že tako pristudila, da jo takój, ko jim dojde, temeljito zaterejo; brez usmiljenja mora ti v ogenj ali tjekaj, kamor ljudje navadno po- hodijo. — Ta golazen je pa tudi dokaj vsi- in nadležna. „Gospodar“ in „fihpos“ dohajata naročena v mnoge hiše, ja celo v dveh iztisih, ko vendar nikakor ne marajo. Po več let že mnogi plačali naročnine, a kljub temu dohajata ta uma- zapored. Nič ne pomaga napisati na oklep „retour“ ali „retour“, brez sramu ti drugič zopet enak židu, katerega si skozi ena vrata spodil, drugih ti pa spet v hišo zleze. Gnjusoba vsiljiva!

iz Svetinj pri Ormožu. Župnik Bohanec ima „Šta- hudo „na piki“. Ne samo na prižnici temuč v spovednici ima vedno „Štajerca“ na jeziku celo bolniku na smrtni postelji ne prizanese, bi mu ne očital naročitve Štajerčeve, kar traja cel pol ure. Gospod Bohanec, vprašamo Vas, ste samo politični agitator, ali ste še tudi kaj tega? Da niste pravi katoliški duhovnik, to je že zdavnej znano dovolj. Na svidenje -- „a Ivanjkovčan.

iz Črešnjevca se nam poroča: „Pri zadnji zani- obravnavi dne 5. t. m. pri okrožnem sodišču v Mariboru bil je župnikov prijatelj Štefan R u d o l f

zaradi tatvine drv obsojen na 3 mesece težke ječe; preiskava zoper župnika g. J. S u š n i k a teče pa še naprej ter bode čez 40 prič poklicanih k obravnavi, o kateri bode „Štajercu“ ob svojem času poročal — njegov zvest somišljenik in naročnik iz Črešnjevca.“

iz Ljutomera. Dne 21. t. m. se bode vršila vo- litev novega občinskega odbora v Ljutomeru. Ker pa je za gospodarstvene stvari zelo važno, kdo da sedi v občinskem odboru, Vas opozarjamo — namreč slo- vensko stranko, — da si izvolite pametne može, ki bodo za delovanje občinskega odbora, ne pa da bi obstruirali in s tem onemogočili delovanje te korpo- racije ter škodovali gospodarstvenemu napredku. Za najboljše kandidate v občinski odbor bi vam nasve- tovali dobre gospodarje in posestnike, namreč gos- pode: Ivana Kukovec, Franceta Seršen, Alojza Veršič in dosedajnega odbornika Alojza Reich, ne pa ka- koršne ste dosedaj volili: posojilničnega šribarja, Karleka in Babnika, katerih zadnji nima družega, kakor samega sebe in firmensko tablo, katero so mu že mati darovali; on vživa po na napovedbi nje- govega ujeca ubožno podporo rajnega Plohna iz Ptuja, kar se pa ne strinja z častjo odbornika. Se- danji odborniki manjšine so pač „karasi“, vedo dobro gospodariti, pa samo po gostilnah, pri svojem gos- podarstvu so pa dosedaj prav malo sposobnosti po- kazali.

„Anti politično društvo“.

Hajdinski nadučitelj, g. Podobnik se je v novej- šem času najbrž od svojega pajdaša, hajdinskega ka- plana, navadil vtikati v reči, ki ne spadajo v njegov delokrog. Pri zadnjih volitvah v okrajni zastop ptujski je ta gospod pokazal ali vsaj pokazati skušal, da se tudi po njegovih žilah pretaka vroča pervaška kri — čeravno je že precej stara. Mahoričevo vino dalo mu je toliko „korajže“, da se možicelj še potem ni zamogel umiriti, ko je stopil že na ulico. Pa tudi nasproti gospodu Veršiču na Bregu si je moral dati duška ter pokazati svoj „ugled“ in veljavo. — „Hej Slovane . . .!“

Vsled opeklin umrla je 1 $\frac{3}{4}$ leta stara M i c k a P e t r o v i č, hčerka kočarja Jakoba Petrovič pri sv. Marjeti niže Ptuja. Šla je namreč na Veliko noč gledati na kraj, kjer so na predvečer kresili. Ker pa ogenj ni še popolnoma ugasnil, vnelo se je dekletovo oblačilce in revica se je tako opekla, da je čez malo ur potem umrla.

Menjava posesti. Grof H e n c k e l - D o n n e r s - m a r k je nekdanji Farsky-ev premogokop v Starem- trgu pri Slovenjemgradu za 23.500 kron kupil.

Velikonočno streljanje povzročilo je na več krajih našim „fajerberkarjem“ prav znatnih, deloma težkih telesnih poškodb. V celjsko bolnišnico došlo je 5 takih „prostovoljnih“ ponesrečencev. V Š m a r t n u pri Slovenjem Gradcu je strel nekemu 12-letnemu dečku raztrgal desno roko in pri sv. Jederti je bil neki 16-letni fant vsled streljanja na levi roki hudo poškodovan.

Velik pretep in uboj. Na velikonočni pondeljek sprli so se fantje v št. Vidu pri Ptuju. Bilo jih je okoli 60 in uprizorili so pravcato bitko. Opletali so

Japo

eljništvom
vir prodire
oddelki
ke ležečega
m kake
icer sovraž
obeno praš
ej glavni
ednje stra
adle, kjer
japonskega

se z latami, cepci, drogi, ročicami in z drugimi sličnimi pripravami, kamenje pa je frčalo, kakor da bi japonski topničarji pred Port Artur prišli. Mnogo je bilo težko ranjenih, kmečki sin Jakob Rožman pa je pri tem tepežu dobil tako po glavi, da je kmalo na to „pozabil dihati.“ Fantje, s takim surovim ravnanjem si nikakor ne delate čast! Neumljivo se nam zdi, zakaj da se je žandarmerijska postaja v št. Vidu opustila, ko je vendar tamkaj neobhodno potrebna.

Požar. Dne 8. t. m. proti poldnevu nastal je v Doleni v Halozah požar, ki je upepelil hišna in gospodarska poslopja posestnikov Anton Ornig in Štefan Pišek. Ogenj pokončal je razun poslopij tudi mnogo živeža in krme, zraven pa še eno žrebe (vredno 300 krun) in 6 svinj. Zgorelo je sploh vse premakljivo imetje dotičnih posestnikov in škoda je toraj prav velika.

Pijanščina ne de dobre in še celó tatu ne. Kogar Anton Majcen iz Moravc je že dalje časa sem kradel po ptujskem, ljutomerskem in ormožkem okraju. Ker pa pregovor pravi, da nihče ne uide svoji osodi, tako je tudi tega lisjaka bridko zadela. V noči od 3. do 4. marca je namreč vlomil v klet posestnika Hojnika v Senčaku in se tamkaj nad vino spravil. Vinski bratec Majcen pa se je tega božjega daru tako nazival, da je nezavesten v kleti obležal, kjer so ga drugo jutro domačini našli in žandarjem izročili. Je pač smola!

Od ptujskih sejmov. Na zadnji tukajšni živinski in svinjski sejem dne 6. t. m. se je prigralo 150 konjev, 720 goved in 358 svinj. Cene so bile dobre in kupčija prav živahna. Namesto drugega mesečnega sejma, ki bi se imel vršiti dne 20. t. m., vršil se bode **veliki letni živinski sejem na dan sv. Jurja, to je 23. aprila t. l.** Pričakovati smemo mnogo živine, pa tudi kupcev. Tudi kramarski sejem bode tega dne. Prihodnji svinjski sejem vršil se bode dne 20. aprila, lesni sejem pa se začne že v pondeljek 18. aprila tega leta.

Dopisi.

Iz Kicarjev pri Ptuju. Kakor naša zemlja obstoji iz več delov sveta, tako razdeljujemo tudi naš ljubi Kicar, namreč v veliki vrh, senarski vrh, krompirjev vrh in kokošji vrh. Najimetnejši je poslednji, v katerem imamo en par prav prebrisanih zakonskih ljudi. Možu je ime Juža ženi pa Lunka. Našega Juža je „Slovenski Gospodar“ že tako izobrazil, da zna vsako tožbo prav dobro izpeljati — nazadnje pa mora vse sam plačati z denarjem, katerega mu v to svrhu naš kicarski „cimermojster“ posodi. Juža pravi, da je „Štajerc lažnjivi zapeljivec, a „Štajerc“ ga še nigdar ni k tožbi zapeljal, pač pa se je Juža svojega hujskanja najbrž iz svojih mu tako priljubljenih listov navzel, kakor tudi njegova Lunka, ki „fihposa“ vedno za rep drži in ki jo je že tako pametno napravil,

da gre ž njo vse, kar le oči vidijo; saj je „kunštna“ (prebrisana) postala, da zna celo s „handlat“ (barantati) in sicer tako, da samo vidita. Najbrž si pri tej barantiji toliko pridre zamore potem naročnino za „Slov. Gospodar“ njegovega sinčka „fihpos“ plačati, katera list drugim kaj pridno priporoča s povdarkom, da šele tedaj pravi Slovenec postane, ako je na lista naročen. Glejte no, potemtakem so se princi venci še le pred nekaterimi leti na svetu prisko sta omenjena dva lista izhajati začela! Taka dvojica ima pa še tudi druge podpiratelje, Janžo in neko Minko, ki sta vrla pristaša klerikalcev. Pa pustimo raje te neznatne miru, samo da uni tudi pusté nas, našega „Štajerc“ in pa naše kokoši na miru! Miroljubni Kicar se

Iz Kozjega. „Kozje, dne 27. sušca 1904“ Kozjega, predragi „Štajerc“, še nisi, kolikor ti znano, doslej nobenega poročila prinesel. „Slov. Gospodar“ in znana „celjska žaba“ sta se kajšne razmere že večkrat širokoustila. Če Nemeč ali liberalec se svojim somišljenikom hitro sta to reč omenjena lista v javnost akoravno ni bila bogsigavedi kako pomembna, pa kak klerikalec globoko v blato zagreznol molčita o takem dogodku kakor namalan ročam ti, dragi „Štajerc“, toraj jaz sledeče: V je cerkveni ključar ali cekmošter, — kateri ključev od cerkvene blagajne, odkar to nosi, nikdar ni imel v rokah — pred dvema jako globoko v blato zabredel, tako da ga ženje perila nad tisoč kron stalo. Ta dogodek doljub“ v svoji številki 39 od 12. septembra 1901 lepo opisal in ta slučaj je še od danes vsakemu janu v dobrem spominu kot „klerikalni uzor čiš A zopet se je nekemu cerkvenemu ključarju, in klerikalnemu zagrizencu ena prav lepa Franc Medvenšek iz Zagorja (starodavna in božja pot) je bil včeraj od tukajšnega ces. kr. spodnega sodišča na 400 kron globe obsojen, in sicer radi prelomka zakonske zvestobe. Tožitelj je Simšek, posestnik v Zagorju, kateri je se iz vračajoč obtoženca pri svoji ženi zalezal. — Z nito pri tem je posebno to, da je bil Medvenšek jim sofaranom večkrat za vzgled in v posnemoročan kot „vrl narodnjak, značajan mož in kristjan“. — No, mi klerikalcem zares ne zavplatega vzglednega poštenjaka, kojega krčma je zbirnikozjanskih „pervakov“ in kjer pogostoma znani „graduירani kvartet.“ Kozjarega

Iz Šoštanja. V šesti številki „Štajerca“ dopisnik iz Šoštanja se svojimi zvesto po naravnimi slikami vrlodobre pogodil. Ljudje so se smeja in kihanja kar za trebuh držali. Vzlagajale slike: „Smrdokavra z babco“ — „črn dič“ — „Bartlos“ in pa „s človeškimi kožami turn“. Da pa bodemo imeli popolno ali celotno manjka še dveh poglavitnih figur, in ti ste: